

Kitab Suci Bocah
nyuguhaké

Nuh lan
Banjir Gedhe

Ditulis déning: Edward Hughes

Digambari déning: Byron Unger; Lazarus

Dibesut déning: M. Maillot; Tammy S.

Diterjemahaké déning: Endang Supardan

diproduksi déning: Bible for Children
www.M1914.org

©2010 Bible for Children, Inc.

Kowe duwé hak motokopi utawa nyithak crita iki,
waton ora kanggo diedol.

Nuh iku wong sing
ngabekti marang Gusti
Allah. Wong-wong liyané
padha sengit lan ora
manut dhawuhé Gusti.

Ing sawijining dina Gusti Allah ngendikaaké barang sing ngagètaké banget.

"Ingsun bakal nyirnaaké bumi sing jahat iki,"

ngendikané

marang Nuh.

"Mung kaluwargamu sing bakal slamet".

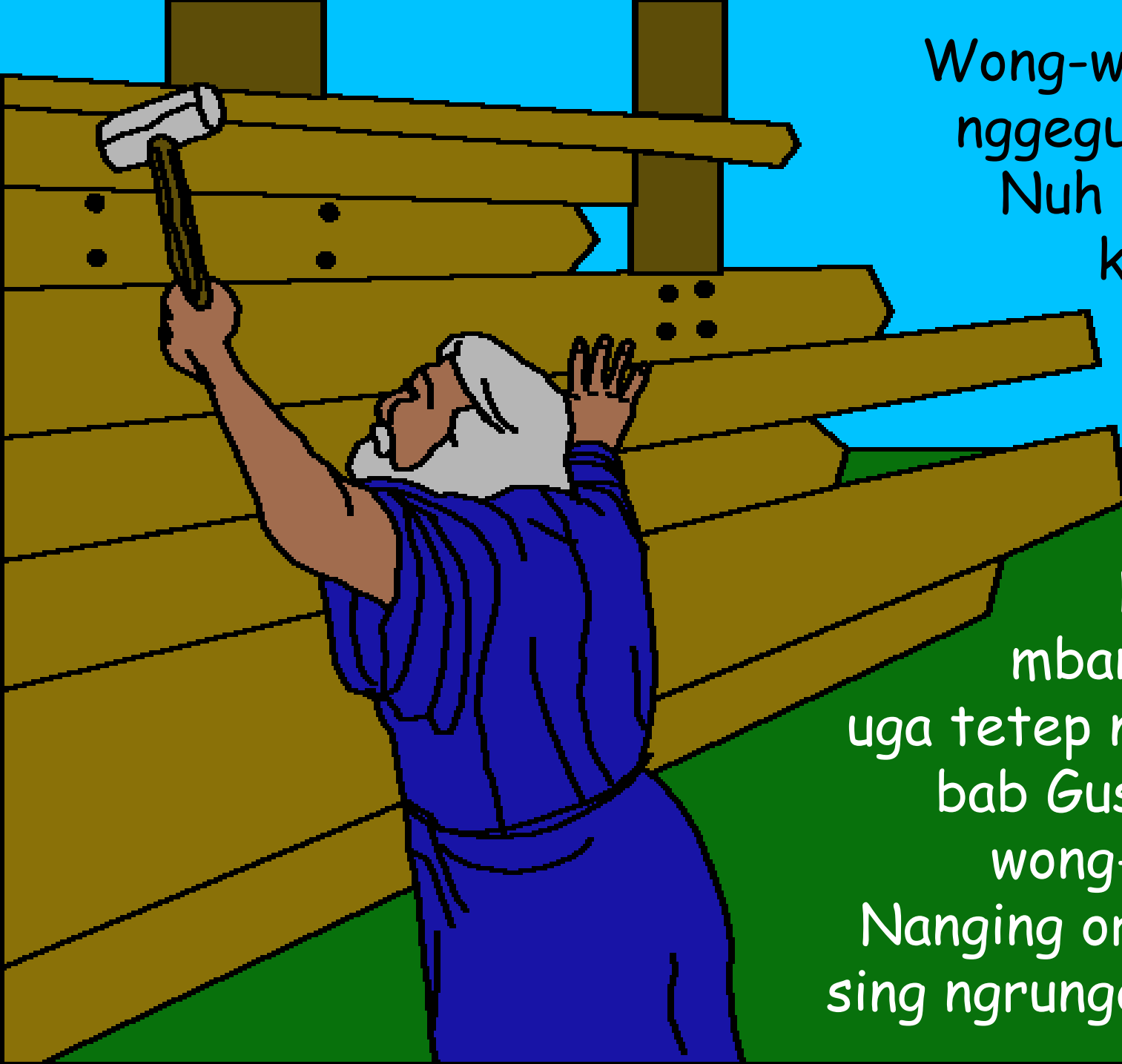

Gusti Allah dhawuh marang Nuh
supaya waspada lan siap-siap amarga
arep ana banjir gedhé banget ing
salumahing bumi.

"Sira gawéya prau saka kayu, gawéya sing gedhé supaya cukup kanggo kaluwargamu lan kéwan-kéwan sing akèh," dhawuhé marang Nuh. Gusti Allah maringi arahan sing cetha lan *rinci* banget marang Nuh. Nuh nglakoni kabèh karépotan mau!

Wong-wong padha
nggeguyu bareng
Nuh nerangaké
kenang-apa
dhèwèké
gawe

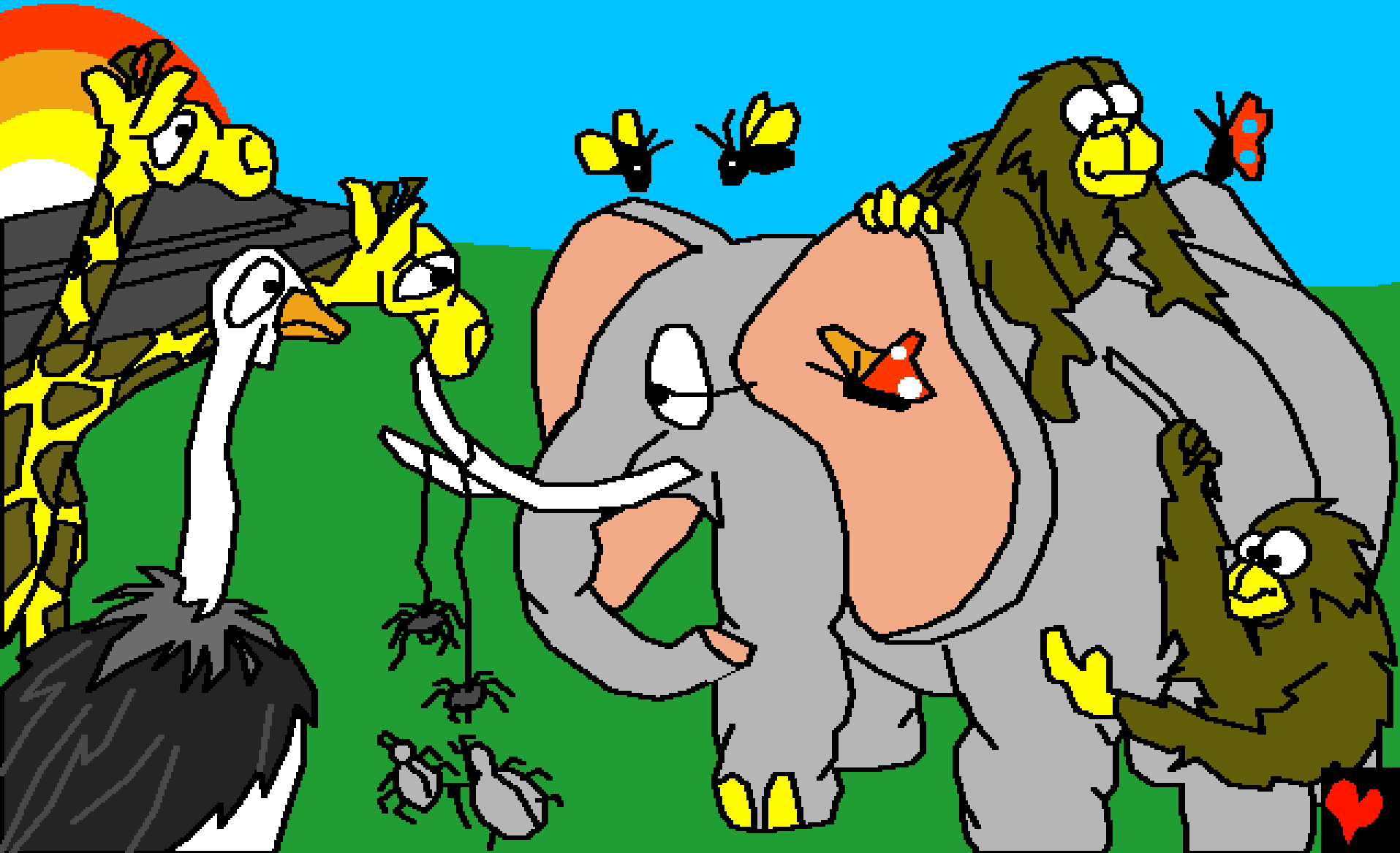
prau.
Nuh tetep
mbangun. Nuh
uga tetep nyritakaké
bab Gusti marang
wong-wong liya.
Nanging ora ana
sing ngrungokaké.

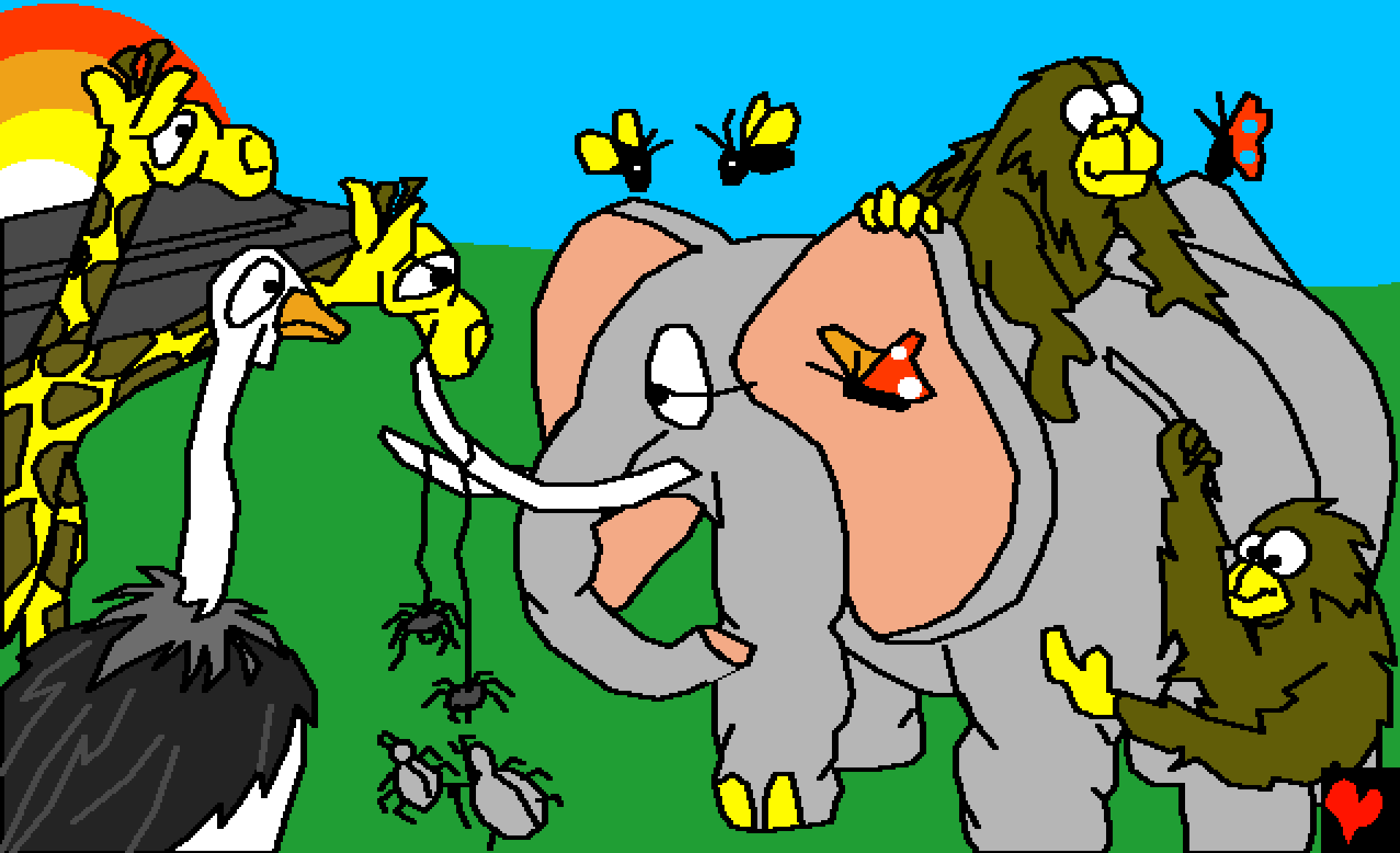
Nuh duwé iman-kapercayan sing gedhé. percaya marang Gusti Allah senadyan dhewèké ngerti nek sakdurunge iku ora tau udan. Saiki praune wis dadi lan sedhiya diisi barang-barang kabutuhan.

Banjur para kéwan padha teka. Gusti ngasta kabèh jenis kéwan, sajenis ana sing pitu; ana sing loro.

Bangsa manuk gedhé lan cilik, kéwan galak cendhèk lan dhuwur, kabèh padha nuju menyang prau.

Mbokmenawa wong-wong padha moyoki lan madani Nuh nalika nglebokaké kéwan-kéwan iku. Wong-wong mau ora mandheg anggoné gawé dosa marang Gusti Allah. Ora ana sing njaluk melu mlebu nang prau.

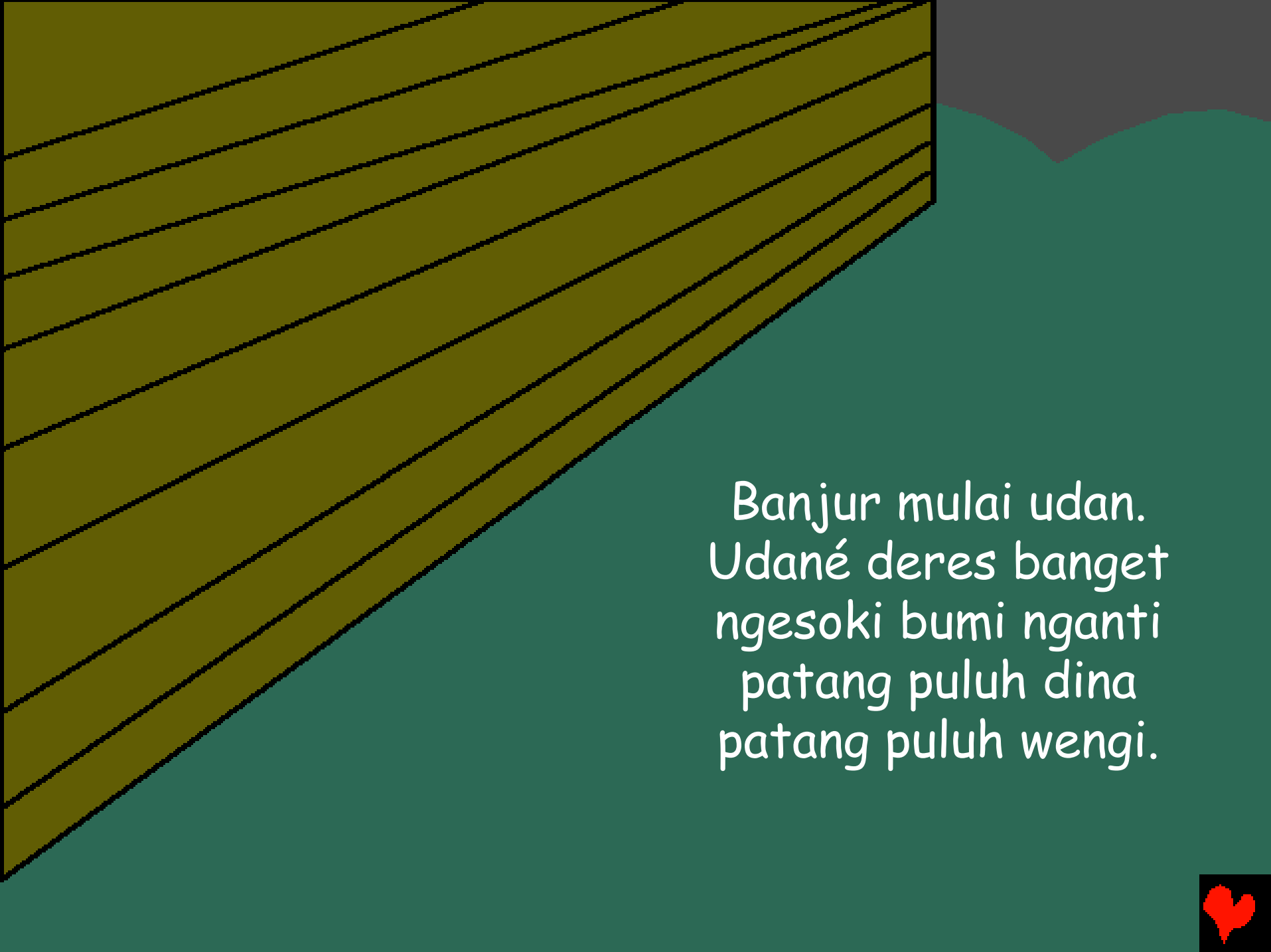

Pungkasané kabèh bangsa
kéwan lan manuk wis

munggah nang
prau. "Mara
mlebua nang
prau," dhawuhé
Gusti marang
Nuh. "Sira
lan kulawargamu
kabèh". Nuh, garwané lan
putrané lanang telu sarta para
garwané mlebu nang prau. Banjur
Gusti Allah nutup lawangé prau!

Banjur mulai udan.
Udané deres banget
ngesoki bumi nganti
patang puluh dina
patang puluh wengi.

Banjir
nyrambahi
kabèh kutha lan
désa. Bareng wis terang,
kétok yèn gunung-gunung uga
kelelep. Samubarang sing
ambegan padha mati.

Nalika banyuné mungguh,
prauné Nuh kemambang nang
nduwuré. Mbokmenawa nang
jero prau iku peteng, sesak,
utawa malah medèni.
Nanging prau iku
ngayomi Nuh
saka banjir.

Sakwisé limang wulan banjir, Gusti Allah ngutus angin kanggo nggaringaké. Alon-alon prauné Nuh sumèlèh ing pucuk gunung Ararat. Bubar iku, Nuh isih kudu tetep nang jero

prau patang puluh dina manèh, lagi banyuné

asat.

Nuh banjur ngaburaké manuk gagak lan dara metu jendéla prau. Jebul manuk darané balik nang Nuh amarga durung nemu dharatan resik sing bisa kanggo ménclok.

Let seminggu,
Nuh nyoba manèh.
Manuk dara bali, nggawa
godhong wit jaitun ing
cucuké. Let seminggu manèh
Nuh mangerti yen lemahé wis
garing, amarga manuk
dara mau wis
ora bali manèh.

Gusti ngendika marang Nuh yèn iki wis wektuné padha metu saka prau. Banjur bebarengan, Nuh lan keluwargané ngedhun- edhunaké para kéwan.

Mesthi waé atiné Nuh kebak pamaturuwun.

Dhewèké banjur mbangun misbah
lan nyembah marang Gusti Allah sing wis
nylametaké dhewèké lan keluwargané
saka banjir sing nggegirisi iku.

Gusti Allah
banjur paring
janji sing apik
banget. Gusti Allah
ora bakal ngukum
dosane manungsa sarana
banjir maneh.

Gusti Allah ngasta
tandha pangéling-éling
marang janji mau.
Tanda janjiné Gusti
Allah iku awujud
kluwung.

Nuh lan
kaluwargané
banjur miwiti samubarang
anyar bakda banjir. Suwéning
suwé, keturunanné Nuh dadi
bangsa manèh, dadi
pendhudhuk
bumi.

Kabeh bangsa
ing bumi asalé
saka Nuh lan
anak-anaké.

Nuh lan Banjir Gedhe

Crita saka Pangandikané Gusti, Kitab Suci

bisa digolèki ing

Purwaning Dumadi 6 - 10

"Kawedharipun pangandika Paduka punika
madhangi." Jabur 119:130

cunthel

Crita Kitab Suci iki nyritaaké bab Gusti Allahé awaké dhéwé sing luwar biasa, sing nitahaké kita kabèh, sing ngersaaké supaya kowé wanuh marang Panjenengané.

Gusti Allah pirsá yèn awaké dhéwé wis nglakoni prakara sing èlek-èlek, sing disebut déning Gusti Allah, dosa. Ukumané dosa iku pepati, nanging Gusti Allah banget olèhé ngasihi marang kowe, mula ngirim Putrané Ontang Anting, utawa Putra sing ora ana Tunggale, asmané Yésus, supaya séda disalib. Yesus diukum sebab dosa-dosamu. Banjur Gusti Yésus wungu manèh saka séda lan kondur menyang Swarga! Yen kowé pracaya marang Gusti Yésus lan nyuwun pangapura tumrap dosa-dosamu, Panjenengané bakal maringi pangapura! Panjenengané bakal rawuh lan urip nang atimu saiki uga, lan kowé bakal urip bareng Panjenengané saklawasé.

Yen kowé percaya yen iki bener, mara matura marang Gusti mengkéné: Gusti Yésus ingkang kawula tresnani, kawula pitados bilih Paduka punika Gusti, lan sampun manjalma dados manungsa supados séda kanggé nyirnaaken dosa-dosa kawula, lan sakpunika Paduka sampun gesang malih. Mugi rawuha ing gesang kawula lan apuntenana sedaya dosa kawula, supados kawula nggadhahi gesang énggal ing wekdal punika, lan Bénjang badhé sesarengan kaliyan Paduka salaminipun. Mugi mitulungi kawula supados saged tansah mbangun turut dhumateng Paduka sarta gesang kagem Paduka, dados putra Paduka. Amin.

Maca Kitab Suci lan geguneman karo Gusti Yésus saben dina! Yohanes 3:16

